

Petit, Bibl. Acol. Gr. (σ. 58).

Δαβίδ
(ὄσιος) ἰβ. αἰ.

Ἔργο τοῦ L. Petit περιγράφεται ἔνδ' ἑσῶτ. τῶ βελγίων:

« Ἀποχρησία τοῦ ὄσιου καὶ θεοφοροῦ πατροῦ ἡμῶν Δαβίδ τοῦ ἦν Εὐβοῖα τῆ
 νήσω ἀσκήσαντος, μετὰ κωνόνοσ παρακμητικῶ εἰς τὸν ἴδιον ἢ τῆτε προστε-
 θέντος. Τυποῦται Σαπῶν τοῦ Ἰγερμάου ἢ Γρηγοριῶ Τριανταφυλλοπέδ. - Ἡ
 εὐαχὴσ μονὴ τοῦ ὄσιου Δαβίδ, ἣ τῶσ προγνωμῆται καὶ μονὴ τοῦ Γέροντος,
 μεῖται ἦν τῶ δῆμῳ Αἰγῶν τῶσ ἑπικεχίας χαγῆδῶσ, ἀφίσταται δὲ τῶσ κωμο-
 πῶσ Αἰμῶν, ἔδρας τῶσ Δύμῶ, ὤρας Δύο. - Τυπογραφεῖον "Σάληπιγγῶσ

Εὐβοϊκὰς ἁγνίδας 1912. >>

4-8° de 48 pages, dont la dernière blanche. Simple réimpression
 du précédent [= "Ἀσχηθὰ τῆ ὀβύς καὶ θροκόρτ πῶρος ἡμῶ βαβιδ..... Ἀθῆνας ...1888].
 P. 21-42, synexaire; p. 43-47, canon parade'fique. -

